

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED
EUROOPA KOHUS**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 10. märtsil 2017 – Nefiye Yön versus Landeshauptstadt Stuttgart**

(Kohtuasi C-123/17)

(2017/C 318/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Nefiye Yön

Vastustaja: Landeshauptstadt Stuttgart

Eelotsuse küsimused

1. Kas assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 2/76 artiklis 7 sisalduv *standstill*-tingimus on täielikult asendatud assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artiklis 13 sisalduva *standstill*-tingimusega või tuleb küsimust, kas otsuse nr 2/76 jõustumise ja otsuse nr 1/80 artikli 13 kohaldatavaks muutumise vahelisel ajal kehtestatud uued töötajate vaba liikumise piirangud on õiguspärased, endiselt hinnata otsuse nr 2/76 artikli 7 alusel?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele tuleb vastata nii, et assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 2/76 artikkel 7 ei ole täielikult asendatud, tuleb assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artiklit 13 käsitled Euroopa Liidu Kohtu praktika täies ulatuses üle kanda ka otsuse nr 2/76 artikli 7 kohaldamisele, mille tagajärjel hõlmab otsuse nr 2/76 artikkel 7 põhimõtteliselt ka 5. oktoobril 1980 jõustunud liikmesriigi õigusnorme, mille kohaselt on Türgi päritolu töötajast abikaasaga taasühinemise tingimuseks seatud liikmesriigi viisa väljastamine?
3. Kas sellise siseriikliku korra kehtestamine on põhjendatud ülekaaluka üldise huviga, eelkõige tõhusa sisserändekontrolli ja sisserändevoogude juhtimise eesmärgiga, kui konkreetse juhtumi erilisi asjaolusid võetakse arvesse eriti rasket olukorda reguleeriva sätte kohaldamisega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksamaa) 3. aprillil 2017 – Abubacarr Jawo versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-163/17)

(2017/C 318/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Baden-Württembergi kõrgeim halduskohus, Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Abubacarr Jawo

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas varjupaigataotleja loetakse põgenenuks määruse (EL) nr 604/2013⁽¹⁾ artikli 29 lõike 2 teise lause tähenduses vaid siis, kui ta üleandmise võimatuks või keerulisemaks muutmise eesmärgil varjab ennast sihipäraselt ja teadlikult üleandmise läbiviimise eest vastutavate riigisest asutuste eest, või piisab sellest, et ta ei viibi pikema aja vältel talle määratud elukohas ning asutusel puudub teave tema asukoha kohta, mistõttu ei ole kavandatud üleandmist võimalik läbi viia?

Kas asjaomane isik võib tugineda sätte õigele kohaldamisele ja esitada üleandmisotsuse vaidlustamise menetluses vastuväite, et kuue kuu pikkune üleandmistähtaeg on lõppenud, kuna ta ei olnud põgenenud?

2. Kas määruse (EL) nr 604/2013 artikli 29 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud tähtaja pikenedamine võib toimuda pelgalt nii, et üleandev liikmesriik teatab vastutavale liikmesriigile veel enne tähtaja lõppemist, et asjaomane isik on põgenenud, ja nimetab ühtlasi konkreetse kuni 18 kuu pikkuse tähtaja, mille jooksul peab üleandmine olema läbi viidud, või saab tähtaega pikendada vaid nii, et asjaomased liikmesriigid määravad pikendatud tähtaja omavahel kokku leppides kindlaks?

3. Kas varjupaigataotlejat ei ole lubatud vastutavale liikmesriigile üle anda, kui varjupaigataotlejale selles riigis rahvusvahelise kaitse andmise korral tekiks vastutavas riigis oodatavaid elutingimusi arvestades tõsine oht, et teda tabab Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 4 viidatud kohtlemine?

Kas see küsimus kuulub veel liidu õiguse kohaldamisalasse?

Millistele liidu õiguse kriteeriumidele tuginedes tuleb hinnata rahvusvahelise kaitse saajana tunnustatud isiku elutingimusi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, ELT 2013, L 180, lk 31.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 18. mail 2017 – Andreas Niemeyer versus Brussels Airlines SA/NV

(Kohtuasi C-269/17)

(2017/C 318/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Andreas Niemeyer

Kostja: Brussels Airlines SA/NV

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et mõiste „vahemaa“ hõlmab üksnes niisugust otset vahemaad väljumiskoha ja viimase sihtkoha vahel, mida mõeldakse vastavalt suurringjoone meetodile, ning seda sõltumata tegelikult läbitud lennutrajektorist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, ELT L 46, lk 1; ELT erivaljaanne 07/08, lk 10.